

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Non omnes sortes damnandas, ne multos Sanctos, immò Deum ipsum
damnemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Anton. Pa. Alfonso primo Neapol. rege, inter ancillam & dominum facinus norm. l. 2. de negantem; itemque de Theodorico rege Gothorum, inter magistris Alfonsi. trem & filium; deque ipso Carolo Magno, inter patrem & filium. Ioan. Magn. non tam fortuitò sortiente, quam prudenti & ingeniosa argutia. l. hist. Gotth. verum exprimente. Qualibus industrijs, ex se spectatis, non pec- catur, nisi finis prausus, aut dolus malus accedit. Sæpe, qui dedit, c. 29. Andr. Barbat. in c. præsentि in ingenium, vtitur ingeniosis, vt detegat fraudes stupidorum do- probation. Eccl. 10. 10. ceatque eos sapere. Nam, post industria, sequetur sapientia.

Secundum documentum. Etiam propriè dictarum vslis

III. *Sortium* vniuersè damnari non debet, non potest. Quia alioqui multi sancti, qui eas vel laudarunt, vel, etiā Deo inspirante, usurparunt, immo ipse Deus Sortibus vti iubens, damnaretur. Et quidem S Gregor. in cap. 4. 1. Re- gnum. D. Gregorius de hac re agens, præter supra è veteri lege cōmemo- rata, & quæ infra commemorabuntur, affert in exemplum, Mat- thiæ electionem, quæ si mala esset, Apostoli eligendo peccauissent;

neq; diuinum iudicium intercessisset, post humanum, quo duos selectos, vñumque à S. Spiritu electum Origenes, & D. Augustinus

Orig. hom. 23. in Iosue. docuerunt, quando Apostoli statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Augustin. in Barsabas, qui cognominatus est Iustus: & Matthiam, nominaque Ps. 30. cōc. 2. eorum, vt multi tradunt, inscripta in vnam miserunt, rogarunt.

Aet. Apœst. c. 1. 23. que Deum, vt eius prius nomen exiret, quem sciret esse aptiorem. De vnu Sortium, in Veteri Testamento, res è supra memoratis ex- emplis est clara. Quod si autem tunc maior fuit imperfectio, etiam ob vsum sortiendi; haud tamen reprehendi potest vslis ille, nisi Deum ipsum velimus reprehenderé, qui, per Moysen, Sortes quas- dam certas introduxit. Quanquam non putandum est, continuò aberrare à perfectione, minusne rectè fieri, in noua lege, quidquid lex vetus usurpauit. Hinc & alij Sancti, in Nouo Testamento, Sor- tes subinde, quamvis neque omnes, neque temerè usurpauerunt.

IV.

Tertium documentum. Sortes omnes diuina iussione ad- hibitæ, rectè sunt adhibitæ, vt perse patet. Nam qui Deo paret, non peccat; cum peccatum Deus iubere, vel ad illud adhortari Marc. 7. 37. non possit, qui bene omnia fecit. Et cur, cuius est, opus præscribe- Leuit. 16. 18. re; non possit etiam modum operis præscribere? Rectè ergo olim hircus immolandus Sorte electus est. Rectè electus sorte Aaron, Num. 17. 1. de quo locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere ad filios Israël, & accipe ab eis virgas singulas, per cognationes suas, à cunctis Principi- bus tribuum, & virgas duodecim, & vniuersi nomen superscribes virga.